

[Aksel Larsen.]

Hvad angår justitsministerens bemærkninger om vidner, er det nok rigtigt, at der føres langt flere vidner i borgerlige sager end i offentlige eller kriminelle retssager, men derfor er det ikke givet, at disse borgerlige sager bliver fordyret så forfærdelig meget, for det er vistnok i de fleste tilfælde skik, at den, der har et sådant privat søgsmål, selv ordner sig med sine vidner, så jeg tror, det er i de færreste tilfælde, der formelt og højtideligt udbetales vidnegodtgørelse. Det forekommer naturligvis i nogle tilfælde, men på den anden side kan jeg ikke se, at man kan stille sig på det standpunkt, at sager angående ejendoms tvister o. lign. ubetinget skal være så billige som muligt for sagvolderen på bekostning af dem, der bliver indstævnet som vidner. Så måtte man hellere nå frem til den praksis, at den, der får uret, kommer til at hæfte for omkostningerne ved sagen.

Jeg kan ikke uden samråd med min gruppe trække ændringsforslaget tilbage, og personligt føler jeg mig ikke særlig fristet til det. Jeg ved nemlig ikke, hvor meget vi kan bygge på det tilsagn eller delvise tilsagn, der her fremkom fra den højtærede justitsminister om at overveje. Sagen er jo den, at ved første behandling blev ideen meget kategorisk afvist såvel af den højtærede minister som af den socialdemokratiske ordfører. Nu kommer man ved anden behandling og siger fra talerstolen, at man vil være villig til at overveje, men vi har jo ingen som helst garanti for, at overvejelserne afsluttes indenfor en rimelig tidsfrist, eller at de giver et positivt resultat, og hvis man vil fortsætte den uheldige parlamentariske skik, man har været inde på det sidste års tid, ved vi, at man under alle omstændigheder vil sørge for ikke at overveje sagen sammen med os. Vi kan ikke føle os fristet til at bygge på overvejelser, der skal foregå, uden at vi tages med på råd.

Jeg må måske også have lov til at sige, at mine hidtidige erfaringer med hensyn til løfter, som den højtærede justitsminister afgiver fra denne talerstol, frister mig ikke til at bygge på sådanne løfter. Jeg tænker på de ubetingede løfter, vi fra denne talerstol fik om, at hele WTK-sagen skulle blive belyst, om ikke på anden måde så ved sagsanlæg mod Børge Houmann. Da så sagsanlægget kom, forbød justitsministeren at udlevere sagens akter, de akter, der alene kunne tjene til belyse sagen. Når det er på den måde, løfter holdes, må man ikke forlange af mig, at jeg skal vise så stor blåøjetthed, at jeg, fordi jeg har fået nogle almindelige bemærkninger om kommende

overvejelser, skal trække ændringsforslagene tilbage. Jeg ser mig derfor nødsaget til at opretholde dem og opfordre tingets ærede medlemmer til at stemme for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 (se foran)

forkastedes med 84 stemmer mod 7; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 (se foran)

forkastedes med 98 stemmer mod 7; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13⁴⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 100 af 29. marts 1924 med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 140 af 13. marts 1943 om forsørgelse af militærinvalid og sådanne efterladte i de sønderjyske landsdele.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om statstilskud til oprettelse og drift af et J. F. Willumsen-museum i København.

3) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

4) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Udvidelse af antallet af dommere i landsretterne; forhøjelse af godtgørelser til vidner, nævninger m. fl.).

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1948 til 31. marts 1949.